

ОБГРУНТУВАННЯ ФАРМАКО-ТЕРАПЕВТИЧНОЇ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИКОРИСТАННЯ КОМПЛЕКСНИХ АНТИГОМОТОКСИЧНИХ ПРЕПАРАТІВ

Чубов Ю.О., Кушнір В.Ю., Сербін В.Ф., Макаревич Т.В.
Одеський державний аграрний університет

Використання антигомтоксичних препаратів є біологічно безпечним та значно ефективнішим методом лікування тварин. Даний метод сприяє підвищенню природньої резистентності організму, виведенню шкідливих речовин та скорішому одужанню тварини.

Ключові слова: антигомтоксичні препарати, біологічна терапія, гомотоксикологія.

Застосування антибіотиків й інших лікарських засобів та хімічних препаратів суттєво вплинуло на імунологічний статус організму тварини, змінюючи структуру патології, що вимагає нових підходів і прийомів лікування тварин.

Незважаючи на безсумнівний прогрес у лікуванні тварин, досі залишаються невирішеними питання попередження рецидивів хвороби. Тривалі і повторні застосування традиційних лікарських препаратів призводять до розвитку резистентності до них мікробних асоціацій та хронічного токсичного впливу їх на організм. Це спричиняє перевантаження дезінтоксикаційної системи організму (печінки, кишечника, нирок), порушує процеси саморегуляції і негативно впливає на стан здоров'я тварин. Поступове виснаження адаптаційних можливостей організму тварини призводить до розвитку хронічного перебігу патологічного процесу.

У цьому плані значна увага практичних лікарів ветеринарної медицини приділена концепції гомотоксикології та заснованій на ній антигомтоксичній терапії, яка сформульована німецьким лікарем Х.Х. . Рекевегом на початку 50-х років минулого століття.

Гомотоксикологія - це вчення про механізми впливу гомотоксинів на організм, процеси їх утворення, нагромадження, метаболізму й виведення, а також основні біофізичні, біохімічні, імунологічні реакції організму.

С. Ганеман основні принципи методу гомеопатичної терапії виклав у положенні, в основі якого лежить поняття, що "Хвороби вірніше всього, швидше, безпечніше і з успіхом виліковуються тими ліками, які у відомих умовах можуть спричиняти у здоровому організмі найвищою мірою подібну хворобу". Це положення, стало першим принципом гомеопатії: "Подібне лікується подібним". Гомеопатія з грецької мови homoіs -- подібний і patos-хвороба, що означає "подібне лікувати подібним" "similia similibus curantur", на відміну від алопатії, у принципі якої лежить протилежне лікувати протилежним.

Лікування за принципом подібне подібним за С. Ганеманом, у свій час застосовував ще Гіппократ і Парацельс. Заслуга С. Ганемана у тому, що він

сформулював основні принципи цього методу і дав новій системі медицини назву гомеопатія та розкрив механізм дії ліків, призначених за принципом подібності.

Гомеопатичні ліки впливають на рецепторні системи і змінюють обмін речовин на клітинному рівні і позитивно впливають на ефективність лікування.

Вони безпосередньо не впливають на збудника хвороби - це ефективно здійснює організм хворого, якому застосовують гомеопатичні препарати. Лікування за методом С. Ганемана - це боротьба між двома подібними, але не ідентичними, подразниками - "природними" і "штучними" хворобами. Одним із наукових пояснень цього феномену є теорія інтерферуючих подразників. Її можна пояснити на прикладі вірусів. Відомо, що наявність одного вірусу в організмі унеможлиблює (за відповідних умов) розвиток іншого. Такими умовами є: однаковий вибірковий вплив вірусів на органи і тканини; подібний характер дії подразників на організм і властиві відповідні реакції організму; не однакова сила дії подразників - слабкіший буде інтерферуватися із сильнішим.

За умов впливу гомеопатії реакція організму тварин на хворобу детально вивчалась, відтак підбирається подразник, що здатний спричинити в організмі, за відповідних умов, реактивну відповідь, адекватну за напрямком і фазами з реабілітуючою реакцією організму. Таким подразником може бути такий препарат, який підібраний за законом подібності.

При гомеопатичній терапії спочатку гомеопатичний препарат у більшій-меншій мірі, загострює перебіг захворювання. За цих умов захисна реакція організму посилюється за рахунок включення нових паралельних відповідних дій на подразник. Відтак настає вторинна дія гомеопатичного препарату, коли посилення реакції організму призводить до одужання тварини.

Отже, гомеопатія - це патогенетична терапія, яка використовує слабкі подразники, що володіють тропізмом до уражених патологічним процесом тканин і нормалізують їх функціональний стан [4,5].

Антигомотоксичні препарати мають ряд переваг, завдяки яким їх можна рекомендувати для широкого застосування у практиці ветеринарної медицини. Вони включають такі положення: відповідність концепції гомотоксикології й сучасних наукових понять про патогенез різних патологічних станів, що дає підстави органічно включати антигомотоксичні препарати у систему сучасних методів лікування; механізми дії антигомотоксичних препаратів (регуляція, ініціація, дезінтоксикація) вигідно відрізняються від дії традиційних алопатичних засобів; чіткий алгоритм складання схем терапії, що базується на аналізі фаз гомотоксикозу і закономірностях прогресивної й регресивної вікаріації (будь-яке поліпшення чи погіршення перебігу захворювання), дає змогу лікареві призначити об'єктивний препарат для лікування; цілісний підхід при лікуванні пацієнта реалізується на практиці за принципом "лікувати не хворобу, а хворого"; призначення антигомотоксичних препаратів проводиться за відповідними клінічними показниками, добре поєднується з іншими методами лікування; не спричиняє перевантаження органів дезінтоксикації та екскреції (лімфи, нирок, печінки та ін.), не потребує додаткових енерговитрат

організму; дає змогу уникнути призначення великої кількості алопатичних лікарських засобів, необхідних для усунення різних симптомів.

Фармакологічна дія антигомотоксичних препаратів проявляється на активності клітинних ферментів і коферментів до окремих органних і тканинних структур. Це дає змогу їх використання за відповідними показниками при різних патологічних станах. Загально визнані переваги антигомотоксичних препаратів такі: відсутність алергічних реакцій в організмі, небезпеки передозування, зручний режим призначення, тривала позитивна післядія. Все це дає підстави віднести антигомотоксичні препарати до істотних досягнень ветеринарної медицини у рішенні багатогранних проблем збереження здоров'я тварин.

Антигомотоксичні препарати виготовляють із органічних і неорганічних речовин, лікарських рослин, мінералів, тканин внутрішніх органів. Вони містять один - монопрепарати, або декілька препаратів — комплексні препарати.

Як свідчать дані прикладної ветеринарної медицини, комплексні антигомотоксичні препарати - ехінацея композитум, коензим композитум – ефективніші порівняно з монопрепаратами [2,3,5]

Поміж широкого вибору комплексних антигомотоксичних препаратів необхідно виділити фірму "Heel", яка випускає наступні антигомотоксичні препарати:

а) спеціальні лікарські препарати (Cralonin, Vertigoheel)

застосовуються в даний час не тільки для натуропатичних, але і для звичайних видів при лікуванні тварин з різною патологією (Vertigoheel, Traumeel);

б) гомаккорди (Aconitum-Номассорд) - випускаються як у лікарських формах для перорального застосування, так і в розчинах для ін'єкцій в ампулах. До складу гомаккордів входять високі і низькі потенції різних фармакологічних речовин, тому вони показані для застосування при хронічних захворюваннях. Потенції монопрепаратів, що входять до складу гомаккордів, в розчинах для ін'єкцій, що використовуються в ампулах, на 2-3 одиниці більші, ніж в інших лікарських формах. Високі потенції в гомаккордах знижують прояв первинної реакції, тому погіршення стану організму тварин при терапії гомаккордами спостерігається досить рідко;

в) Власне комплексні препарати (Echinacea compositum) для їх одержання та щоб він був найбільш ефективний засіб і в той же час уникнути можливого побічного ефекту, необхідно включити до його складу гомеопатичні монопрепарати, гомеопатизовані алопатичні засоби, каталізатори та суіс-органні препарати [1,3].

Різноманіття субстанцій що входять до складу комплексних препаратів «проявляють різнобічну фармакологічну дію», тому що вони впливають на різні системи та підсистеми великої захисної функції організму.

На початку лікування тварин згаданими вище лікарськими засобами призначають монопрепарати, каталізатори і спеціальні препарати. Відзначимо, що лікарські форми Injeel-forte застосовують при гострих і хронічних перебігах захворювання.

Гомеопатизовані алопатичні препарати (Cortison-Injeel) - застосовуються для лікування тварин із наслідками хіміотерапії - принцип ізопатії. Лікарський

препарат, що спричинив ураження організму, вводять у високій потенції як протидіючий засіб - ізотерапевтичний принцип.

Гомеопатизовані алопатичні препарати застосовуються відповідно до принципів подібності. За цих умов згаданий вище засіб активізує резервні захисні механізми організму [4,5].

Каталізатори (Ubichinon-compositum), у тому числі каталізатори циклу цитринової кислоти, беруть участь у процесах клітинного дихання та окислюювально-відновних реакціях і при інших ферментних перетвореннях, при яких вони діють каталізуюче.

Більшість захворювань фаз імпрегнації починається із порушення внутрішньоклітинного дихання та ураження клітинних мембран. За таких умов фармакологічна дія каталізаторами компенсує функціональні розлади і порушення клітинного дихання. На початкових стадіях розвитку патологічних процесів застосовують Ingel-форму.

Нозоди (Sinusitis-Nosode-Injeel). Якщо організм уражається токсинами, що надходять із навколишнього середовища застосовують нозоди, це препарати виготовлені із патологічно змінених органів чи тканин тварини чи людини, або продукти обміну речовин, які не є токсичними.

Фармакологічна дія нозодами активізує специфічні антигени та утворює антитіла. Нозодні препарати доцільно застосовувати на стадії клітинних фаз захворювання. Вони також показані коли є тенденція до переходу гострої форми захворювання у хронічну.

Вплив нозодних препаратів ґрунтується на стимулюванні дезінтоксикаційної функції печінки і виведенні з організму гемотоксинів, що депоновані у мезенхімі, після перенесених захворювань. Нозоди підтримують усі види антигемотоксичного лікування. Для нозодних препаратів дозу визначають індивідуально, залежно від клінічного діагнозу та стану пацієнта і його індивідуальної реакції .на дію відповідного нозоду. Середні і високі потенції (D12 і D30) слід застосовувати при хронічних захворюваннях та алергіях, підвищеній чутливості. Інтервали між ін'єкціями нозодних препаратів становлять від декількох діб до декількох тижнів.

Низькі потенції (D6) слід застосовувати при гострих формах захворювання, щоб спричинити органотропний вплив. Інтервали між ін'єкціями становлять 1-2 доби, або кілька годин.

Фірма «Heel» випускає антигемотоксичні препарати:

- а) bacterium coli - bacterium coli- Injeel - виготовлені з відповідної субстанції, за назвою якої препарат одержує найменування;
- б) sinusitis-Nosode-Injeel - препарат приготовлений із продуктів, що утворюються при певному захворюванні;
- в) tonsillitis-Nosode-Injeel - препарат приготовлений із певного патологічно зміненого органу або тканини;

Суц-органі препарати (Cerebrum suis-Injeel) - є різні потенції лікарської речовини. Їх випускають у двох формах: звичайна Injeel-форма (D 10, D 30, D 200); форма Injeel-forte (D 8, D 12, D 30, D 1200).

Суїс-органні препарати є потенційно здорові тканини, що впливають на організм за допомогою імунологічних механізмів. Суїс-органні препарати одержують із гомологічних органів, що відповідають хворому органу.

Антигомтоксичні препарати для лікування тварин і традиційна алопатична медицина не повинні взаємно виключати один одного. Гомеопатія - є ефективно і необхідне доповнення до традиційних методів лікування хворих тварин. Те ж стосується і до гомеопатичних комплексних антигомтоксичних препаратів. Фармакологічна дія окремих гомеопатичних компонентів взаємно доповнюється і підвилюється. Це забезпечує їм значно широкий спектр дії. Організм тварини одержує інформацію, що несе лікарський препарат, у результаті цього відбувається стимуляція власних захисних сил організму, спрямованих на самолікування [4,5].

Враховуючи вище викладене, ми застосовували комплексну антигомтоксикотерапію при внутрішніх хворобах тварин (гастроентерит свиней, катаральна бронхопневмонія собак, телят, поросят, залізодефіцитна анемія поросят, пієлонефрит котів, уролітіаз собак та ін.). Результати лікування були позитвні: в порівнянні з алопатичною терапією тварини скоріше одужували без рецидивів. Причому відсоток одужання був високий.

Таким чином ми прийшли до висновку, що використання комплексних антигомтоксичних препаратів є терапевтично ефективним, так як сприяє скорішому одужанню більшості тварин без побічних ефектів та наслідків захворювання.

Список літератури.

1. Клінічна ветеринарна фармакологія// Канюка О. І., Файтельберг-Бланк В. Р., Лизогуб Ю. О. Та ін.; Під ред. О. І. Канюки-Одеса: Астропринт, 2006.- 296с
2. Методическое пособие // Основы ветеринарной гомеопатии. Составители: Соколов В.Д., проф., д.в.н. Андреева Н.Л., д.м.н. Комосаренко А.А. и др. Санкт-Петербург 2005. – 47 с.
3. Стокс Джиллиан. Гомеопатия / пер. С англ.. О. Максименко – М.: ФАИР –ПРЕСС, 2000 – 272 с..
4. Чубов Ю.А. Экспериментальное обоснование применения антигомтоксических препаратов при катаральной бронхопневмонии поросят: Автореф.дисс...докт.ветер. наук: 16.00.01. / Санкт-Петербургская государственная академия ветеринарной медицины. - С-Пб. - 2002. - 46 с.
5. Чубов Ю.О., Трухановська М.В., Осадча Г.О., Усеїнов С.М. Нетрадиційні методи лікування тварин. - Київ, 2004. - 64 с.

УДК: 619:615.2:616-085

**ОБОСНОВАНИЕ ФАРМАКО-ТЕРАПЕВТИЧЕСКОЙ ЭФФЕКТИВНОСТИ
ИСПОЛЬЗОВАНИЯ КОМПЛЕКСНЫХ АНТИГОМОТОКСИЧЕСКИХ
ПРЕПАРАТОВ**

**Чубов Ю.А., Кушнир В.Ю., Сербин В.Ф, Макаревич Т.В.
Одесский государственный аграрный университет**

Использование антигомтоксических препаратов является биологически безопасным и значительно более эффективным методом лечения животных. Данный метод способствует повышению естественной резистентности организма, выведению вредных веществ и скорейшему выздоровлению животных.

Ключевые слова: антигомтоксические препараты, биологическая терапия, гомотоксикология.

UDK: 619:615.2:616-085

**JUSTIFICATION OF THE PHARMACO-THERAPEUTIC EFFECTIVNESS
OF USING COMPLEX ANTIHOMOTOXIC PREPARATOONS**

**Chubov Y.O, Kushnir V.Y, Serbin V.F, Makarevich T.V.
Odessa State Agrarian University**

Use of antihomotoxic drugs are biologically safe and much more effective treatment for animals. This method improves natural resistance, removal of hazardous substances and speedy recovery of the animal.

Key words: antshomotoxic drugs, biological therapy, homotoxicology.